

"Bir hikaye bilir söylerim
Dost yıldızlara karşı ve sabaha doğru
Bu hikayenin bir ucu sendedir
Kurtarmak isterim kurtarmak isterim
Bütün uçurtmaların ipi elindedir."
Gülten Akın

İSTANBUL TABİP ODASI Kadın Komisyonu

KADIN BÜLTENİ

İSTANBUL TABİP ODASI KADIN KOMİSYONU YAYINI • SAYI:1 • MART 2024

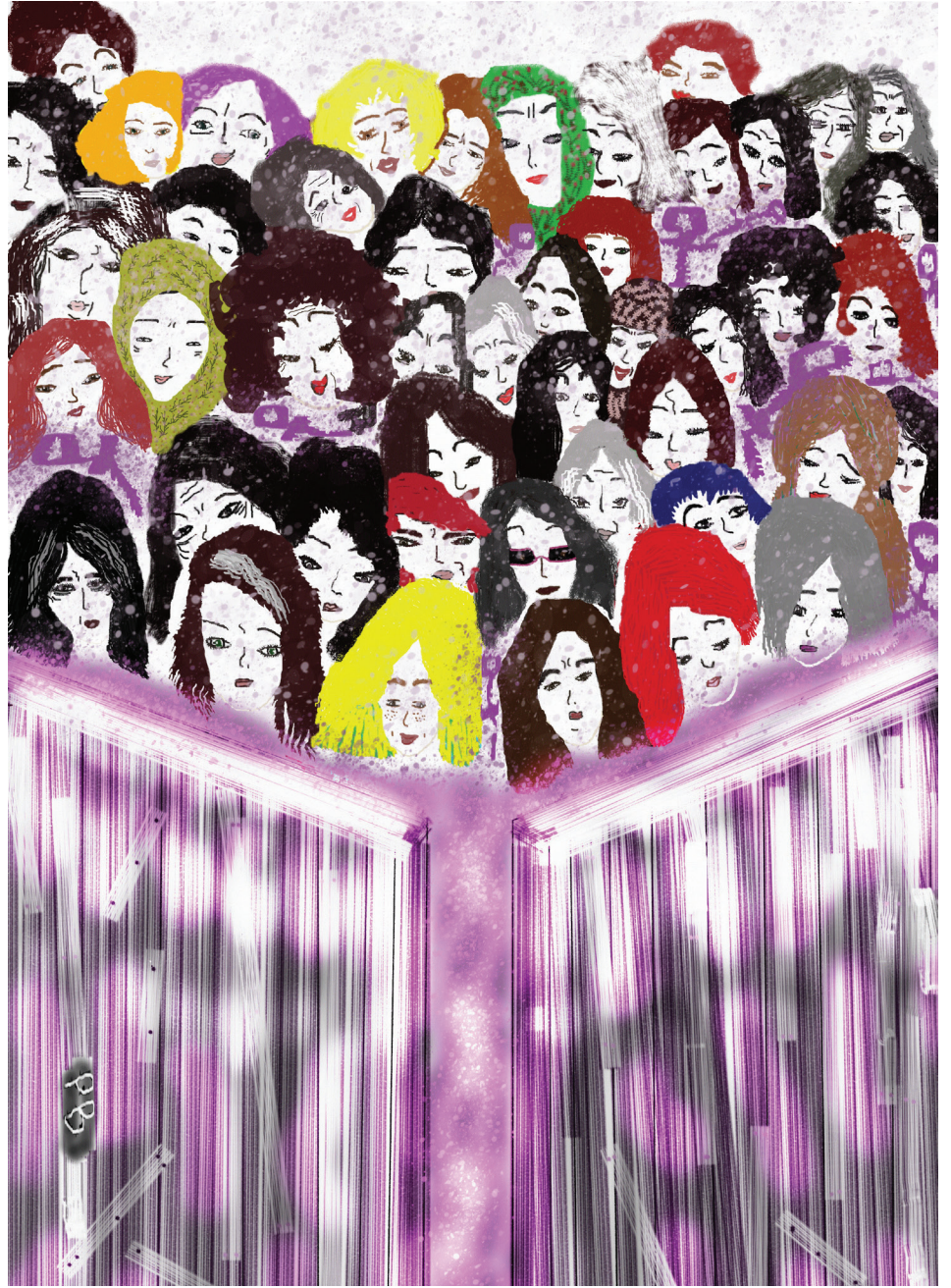
Merhaba...

Belki bir hastane koridorunda hızlı hızlı yürürken; bir yerlere yetişmeye çalışırken, belki yemekhane sırasında, sabahın köründe asansörde, belki aynı okulun bahçesinde çocuğumuzu beklerken denk gelmişizdir. Aynı amfide ders dinleyip, aynı kongrede bulunmuş olabiliriz. Aynı anda bugün evde ne yemek yiyeceğiz, ne pişirsem diye de düşünmüşüzdür. Şimdiye kadar birbirimize söyleyemediğimiz tüm günaydınların, iyi akşamların, merhabaların yerini bu merhaba alsın isteriz.

Temel amacı insanların hastalıktan korunması, hastalıklarının tedavi edilmesi, hastalıktan kaynaklı acı ve ıstırapın en aza indirilmesi, yaşam süresinin uzatılması ve nitelikli yaşam sürmesi olan hekimlik mesleğini uygulamak, günümüzde giderek daha büyük güçlüklerle karşılaşmakta. Her gün karşılaştığımız neredeyse sıradanlaşan sağlıkta şiddet, hekim emeğinin ve mesleğimizin değersizleştirilmesi gibi birlikte mücadele edecek çok önemli sorunlarımız var.

Böyle önemli sorunların ve mücadelenin yanında kadın hekim olmaktan dolayı yaşadığımız sorunları düşününce belki hafiften yüzümüz kızarıyor olabilir, hatta bunu toplu bir ortamda söyleyince bazı kalın sesli homurdanmalar da duymuş olabiliriz.

Oysaki toplumsal cinsiyet kimliğinden kaynaklı rollerin uzmanlık alanı seçimlerinde, akademik yaşamda, meslek örgütü ve uzmanlık derneklerinin çalışmalarına katılımında, eğitim süreçlerinde ve çalışma ortamında etkili olduğuna hepimiz biliyoruz. Erkek egemenliğine dayalı kültürel kalıplar ve tıptaki eril yapının meslektaşlar arası ilişkilerde kullanılan dile yansımaları olarak çalışma ortamında kadınları ve farklı cinsel yönelimleri aşağılayıcı, eril, heteroseksist, homofobik dilin egemen-

liğini sürdürmesi ve bunun olağan karşılandığını, giderek artan sağlıkta şiddet olaylarında kadın sağlık çalışanlarının daha kolay hedef haline getirildiğini ve şiddete uğradığını biliyoruz.

Bizler İstanbul Tabip Odası Kadın Komisyonu üyesi kadın hekimleriz. Kadın hekimlik ve kadın sağlığı alanla-

rında sorunlarımızı görünür kılmak, çözüm önerileri oluşturmak için bir araya geldik. Varlığımız, dayanışmamız, mücadelemiz ve kazanımlarımız bize güç veriyor. Dayanışmamızı ve örgütlülüğümüzü büyütme en büyük hayalimiz.

**8 Mart'ımız ve 14 Mart'ımız
kutlu olsun!**

XIV. Cinsellik ve Cinsel Tedaviler Kongresi yapıldı

Şahika Yüksel

Cinsel Eğitim, Tedavi ve Araştırma Derneği'nin (CE-TAD) TPD ve İstanbul Bilgi Üniversitesi'nin katkılarıyla XIV. Cinsellik ve Cinsel Tedaviler Kongresi "Cinsel Sağlık, Haklar, Tedaviler Mümkün" ana teması ile 16-18 Şubat 2024 tarihinde İstanbul'da yapıldı.

İki kadın psikiyatrist Ceyda Güvenç ve Münevver Yıldırım kongre eşbaşkanlığını yaptılar. Toplantıda İstanbul Tabip Odası Kadın Komisyonu üyelerinden Rengin, Banu, Münevver, Zerrin, Seven, Aytül, Şahika farklı konuşmalarla yer aldı. Toplantıya 250 kişi katıldı.

Toplantı programı hayli zengin olup cinselliğin farklı boyutla-

rını kapsıyordu. Örneğin; "Herkesin Cinsel Eğitime ve Terapiye Ulaşımını Kolaylaştırmak Mümkün mü?", "Cinsel Terapide Sınırlar ve Haklar" konulu panellerde haklar ve cinsel sağlık konularına ağırlıklı olarak yer verilmişti. Kadın cinselliği ve cinsel sorunları, İTO Kadın Komisyonu'ndan kadın doğum uzmanı meslektaşlar Irmak Saraç ve Özge Yılmaz'ın katkılarıyla işlendi. Son yıllarda gelişen teknolojik imkanların cinselliğe getirdiği yeniliklerden "Teknolojinin 'Gerçek' Olanın Yerini Alması Mümkün mü?", "Chemsex, Cybersex, ve Chatbotlar..." konuşuldu. Kadın ve erkek cinsel işlev bozukluklarındaki son gelişmeler tartışıldı.

Çocuk ve ergenlerde cinsel kimlik gelişimi, cinsiyet çeşitliliği ve cinsiyet kavramını algılama ve yaklaşım biçiminde önemli değişiklikler olduğu farklı örneklerle konuşuldu. Özellikle cinsiyet çeşitliliği yaşayan kişilerin de (Şerife Yurtsever, Belgin Günay, Yasemin Bahar) katıldığı "Süper Kahraman İnterseks" belgeselini tüm katılımcılar ilgi ile dinledi ve öğrendi. Belgin Günay'ın ifade ettiği gibi "Toplumun insanların bedenine müdahale ettiği bir durum olarak interseks" belgeselini fırsat bulursanız kaçırmayın. Bu arada Bilgi Üniversitesi'nin tuvaletlerinin iki cinsin kullanımına da açık olduğunu da belirtmek isterim.

VIII. Kadın Hekimlik ve Kadın Sağlığı Kongresi 1-3 Mart'ta Eskişehir'de!

TB Kadın Hekimlik ve Kadın Sağlığı Kolu olarak 2008 yılından bugüne sağlık alanında çalışan kadınları, sosyal bilim alanında çalışan kadınlarla ve kadın hareketleriyle buluşturmayı mümkün kılan kongreler düzenliyoruz. "Kadına Yönelik Şiddet", "Kadını Görmeyen Bilim ve Sağlık Politikaları", "Kadını Görmeyen Aile ve Sağlık Politikaları", "Kadın ve Savaş", "Kadın, Sağlık ve Muhafazakârlık", "Kadın Emeği ve Sağlık", "Ekolojik Kriz, Kadın ve Kadın Sağlığı" temalarından sonra bu yıl "Kadınlar İçin Nasıl Bir Sağlık Sistemi?" meselesi çerçevesinde buluştuk. Düünden bugüne kadın

sağlık hareketleri, neoliberal patriyarkal sistemin beden politikaları, tıp eğitiminde kadın ve kadın sağlığı, kadına yönelik şiddetle mücadele, sığınaklar konuşuldu. 6 Şubat depreminden sonra "portakal renkli konteyner"de insanların yitip gitmesine neden olan sağlık sisteminin ölümcül yanlışlarına tanıklık etmiştik. Olağanüstü koşulların kadın sağlığına etkilerini tanıklık ve deneyimlerimiz doğrultusunda ele aldık. Eskişehir-Bilecik Tabip Odası'nın evsahipliğinde, farklı alanlardan kadınların katkılarıyla verimli bir buluşmaya dönüşen kongre tıbbın ataerkil egemenliğinin

daha eşitlikçi, daha özgür, daha insancıl bir iklime dönüşme umudunu güçlendirdi.

Kadınlar erkek şiddetiyle mücadeleden vazgeçmiyor

Pınar Bekdemir

13 Mart 2023 tarihinde Yedikule Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası'nın basın açıklamasıyla duyurulan cinsel saldırı davası bu yılın ocak ayında beraat ile sonuçlandı. Ameliyathane dinlenme odasında gerçekleşen saldırı sonrası hemşire savcılığa suç duyurusunda bulunmuştu. Sanık asistan hekim üç yıldır flört ettiklerini, olayın rızaya dayalı olduğunu öne sürmüştü ancak telefon kayıtlarının sayısı ve içeriği flört ilişkisi iddiasını yalanlamıştı. Şikâyetçi hemşirenin avukatı sanığın başka hemşireler tarafından da şikâyet edildiğini, olaydan sonra meslektaşlarının birlikte nöbet tutmaktan kaçındıklarını ortaya çıktığını belirtmişti. Sanık avukatı saldırıya dair somut delil bulunmadığını, rızaya dayalı bir ilişki olduğunu öne sürerek

beraat talep etmişti. Ocak ayında görülen dava öncesi Bakırköy Adliyesi önünde yapılan basın açıklamasına KESK İstanbul Kadın Meclisi, SES, siyasi partiler ve bağımsız feminist örgütlerin yanı sıra İTO Kadın Komisyonu da katıldı. Şikâyete dönüşmeyen cinsel şiddet olaylarının çokluğundan, şikâyete dönüştüğünde hastane yönetimleri tarafından üstünün örtüldüğünden, etkili soruşturma yürütülmemiş rıza arandığından ve özel alanda işlenen cinsel şiddet suçlarında bu suçların doğası gereği genellikle delil bulunmadığından söz edilen açıklamada kadınlar cinsel şiddete karşı hep birlikte mücadeleye devam edeceklerini belirtti. Dava sonrası beraat kararının ardından kadınlar tarafından bu kararın bozulması için tüm itiraz yollarının kullanılacağı, kararın kabul edilmeyeceği açıklandı.

KADININ BEDEN ALGISI VE MÜDAHALELER

Ocak ayında İTO Kadın Komisyonu olarak tüm kadın hekimlere açık "Kadının Beden Algısı ve Müdahaleler" konulu yuvarlak masa toplantısı gerçekleştirildi. Toplantı öncesi yapılan kısa sunumda bedenlerin sadece biyolojik olmayıp sosyal bedenler olduğu, tarihte coğrafya ve zamana bağlı olarak güzellik kriterlerinin değiştiği ancak güzellik fikrinin sınıfsal, cinsiyetçi, yaşçı, ırkçı görünüm-leri olduğu ve günümüzde küreselleşmiş dünyada tek tip bir güzellik standardının olduğu, bu standarda da ancak kozmetik cerrahi yoluyla ulaşılabildiği aktarıldı. Görsel medyanın beden algımız üzerine etkileri, kozmetik cerrahi reklamları ve sağlık turizmi ile risklerinden söz edilen sunum sonrası katılımcılar kendi bedenleri ile ilişkilerini de paylaştılar. Ameliyatlı ameliyatsız burunlardan, renkli ve beyaz saçlardan, boydan, yaşlanmak ve etkilerinden, vajinal estetikten ve sair güzellik baskısı örneklerinden konuşulan toplantı katılan kadınları güçlendirdi ve güzelleştirdi.

**CİNSEL ŞİDDETİ
ÖNLEME VE TOPLUMSAL
CİNSİYET EŞİTLİĞİNİ
DESTEKLEME
BİRİMİMİZ VAR!**

Cinsel şiddete maruz kaldığı veya tanık olduğu iddiası olan herkes, şikâyet edilen tarafın hekim olması koşuluyla Oda Yönetim Kurulu'na, Cinsel Şiddet Önleme ve Toplumsal Cinsiyet Eşitliğini Destekleme Birimi'ne, Türk Tabipleri Birliği Merkez Konseyi'ne ya da TTB Cinsel Şiddet Önleme ve Toplumsal Cinsiyet Eşitliğini Destekleme Eşgüdüm Kurulu'na e-mail, telefon ile ya da yüz yüze başvurabilir.

Hatay'da kadınlarla psikososyal destek ve dayanışma grup çalışmaları deneyimi

Suzan Saner

Türk Tabipleri Birliği ve Sağlık Emekçileri Sendikası "Şubat 2023 Depremleri Birinci Yıl Raporu"nu 6 Şubat'ta Hatay'da düzenlenen basın toplantısında kamuoyuyla paylaştı

Türkiye Psikiyatri Derneği (TPD) Kadın ve Ruh Sağlığı Çalışma Birimi tarafından hazırlanan "Afetlerde toplum-

sal cinsiyete duyarlı yaklaşım: Kadın haklarını ve kadın ruh sağlığını destekleme rehberi" de aynı tarihte TPD web sitesinde

yayınlandı.

Hatay'da TTB-SES Kadın sağlık çalışanları, kadınların verdiği isimle "Portakal Rengi Konteyner"de Kadın Sağlığı Birimini Defne'de daha mart ayında kurmuş ve sahada "Kadın ve Sağlık" atölyeleri düzenlemeye başlamıştı. TTB-SES Deprem Koordinasyon Merkezi'nde gönüllü çalışan, bazıları kendi depremzede olan kadınlar, yerel kadın örgütleriyle işbirliği içinde kadınlarla psikososyal dayanışma ve destek grup çalışmaları yürüttü. TTB-SES'li kadınların ortak hazırladığı "Deprem bölgesinde hijyen" ve "Kadına yönelik şiddete karşı haklarımız var" broşürlerini dağıttık. Depremlerin birinci yıldönümünde, kadınlarla yürütülen psikososyal destek ve dayanışma grup çalışmaları azalmış olsa da devam etmekteydi. Bu çalışmaların kadınların yaşadığı zorlukları ifade etmesine alan açtığı, yalnızlığı ve yalnızlaşmayı azaltarak kadınları güçlendirdiği belirtildi. Birlikte hayal kuran, kolektif bir bilinç oluşturan kadınlar ortak sorunlara ortak çözümler üretmişti; Samandağ'daki Rimmen (Nar) Kadın Kooperatifi, Mara (Kadın) El Sanatları Atölyesi, Hayte'nin (Kızkardeşin) Evi gibi dayanışma ekonomisine dayalı kadın emeği kolektifleri kurmuştu. Depremin birinci yılında 50'ye yakın kadın emeği kooperatifi HayatHatay Platformu'nu oluşturmuştu. Kadınlar, afetlerde de birlikte güçlü!

Depremiñ birinci yılında Adıyaman'dan gelen kreş fotoğrafları içimizi ısıttı

Zerrin Oğlağı

Tam bir yıl önce bu zamanlarda şöyle yazıyormuşum defterime;

Düşünün;

Yaklaşık 650 bin nüfusluk bir kentte giriyorsunuz. Binaların en az %40'ı yıkık, kalanların duvarlarında derin yarıklar, duvarlar sanki içeride bombalar patlamış gibi. Bir evin salonunu tüm detaylarıyla görmek mümkün; koltuklar, yemek masası, devrilmiş televizyon...

Caddeler moloz yığınlarıyla dolu, bazı yığınlar yolları kapatmış.

Bugün depremin 12. günü. İnsanlar yıkıntıların başında. Çünkü enkazlarda hala yakınları var. Dev beton bloklarının, karmakarışık demir yumaklarının altında yakınları var. 12. gün!

Yıkık bir binanın önünde duruyorum. Yerde bir buzdolabı mıkna-tısı, Güney adında bir çocuğun birinci yaş günü için yapılmış. Güney şimdi 26 aylık, Güney hala hayatta mı?

Bağlı olduğum iki büyük örgütün koordinasyonu ile, Türk Tabipleri Birliği ve Türkiye Psikiyatri Derneği ile birlikte Adıyaman'a ulaştığımda gördüklerim buydu. Organize sağlık hizmeti bir yana bazı ailelerin hala çadırı yoktu ve koca şehirde temiz bir tane tuvalete erişim mümkün değildi. Bir şehirde, çoğu hayati düzeyde, her şey eksik olur muydu? Olmuştu. Sanki yüksek bütçeli bir "kıyamet filmi" seti içindeydik ve kıyamet sonrası hayatta kalanlar telaşla sağa-sola koşturmakta ve rollerini muazzam biçimde oynamaktaydı. Bu koşullarda ruhsal destek nasıl sağlanırdı? Şehirde psikiyatri uzmanı var mıydı? Yatan hastalar, kronik şizofreniler, çocuklar, yaşlılar ne olmuştu?

Elbette beni kentte devletin kurumları, mesela Sağlık Bakanlığı karşılamadı. İlk haftadan itibaren temel sağlık hizmetlerini sürdürmeye çalışan, TT-

B'den arkadaşlarım karşıladı. Çalışmayan bir sağlık ocağını çalışır hale getirmiş, bir ultrason cihazı bulup gebe ve lohusa hastalara bakmaya başlamış, tetanos aşısı temin edip yapmış, gelen basit enfeksiyonları ve kronik sistemik durumları tedavi ediyorlardı. Tıka basa ilaç dolu karavanları ile şehri sokak sokak dolaşıyor, gelemeyen hastalara da evlerinde ulaşıyorlardı. Ben de onlarla birlikte düştüm yollara, halk nerelerde kalıyor, nerelere psikososyal destek merkezleri kurulur, bunu saptamak gerekiyordu.

İki ayrı çadırkentte birer merkez açabileceğimizi fark ettiğimiz an, bambaşka bir sevinç... Gerçi içine iki sandalye alabilmek için bir güne yakın uğraşmamız gerektiğini ya da ertesi gün o sandalyelerin ısrarla çalındıklarını görüyorduk ama olsun. Sonuçta o çadırlar açıldı, o çadırlarda çalışıldı. Bir kişiye dahi çare olunduysa değer her şeye.

Çünkü biz o çadırların kapısından giren ve bir yakınına kaybetmeyen kimse ile karşılaşmadık. Çünkü Adıyaman'da bir yakını ölmeyen kimse kalmamıştı. Çünkü çadırkentte kalan tüm çocuklar kum havuzunda "enkaz kaldırma" adlı oyunu oynuyordu.

Depremiñ altıncı ayında ikinci kez gittiğim Adıyaman'da koşullar biraz daha farklıydı. Görüştüğümüz resmi görevliler çadırda kalan kimse olmadığını ve herkese konteyner sağlandığını söylüyordu fakat mültecilerin durumu istatistiklere girmiyordu anlaşılır. Sağlık hizmetlerinin organizasyonu çok daha iyiydi ancak kendileri de depremde olan hekimlerin ve diğer sağlık çalışanlarının çabaları bir

nevi insanüstüydü denilebilir. Şehir içinde toplu ulaşımın başladığını görmek ise beni en çok şaşırtan şeylerden biri olmuştu, öyle önemli bir şeydi ki ulaşım çünkü.

Bir de bahsetmeden geçmenin mümkün olmadığı, Adıyaman Tabip Odası'nın çok sevgili başkanı İsmail Tosun var elbette. Bu kentte yoluna giren her şeyde biraz da onun parmağı var çünkü. 12. gün nasılsa 6. ayda da aynı şekilde çalışıyordu İsmail ve çok hayal ettiği yaşam alanını kurmuştu sonunda. Birinci yılda gelen kreş fotoğraflarının içimi nasıl ısıttığını anlatamam.

Şimdilerde çalışmaya başlayan bir alışveriş merkezinde sinema salonunun açıldığını duymak da şaşkınlığımı katlayan son şey oluyor tabii. Bu şaşkınlık, en son Mayıs ortasında çalıştığım Hatay'da gördüklerimden, bir yıl sonra Hatay'da yaşayanların halen ne çok şeyden mahrum kaldığını bilmekten geliyor tabii. Belli ki bazı deprem şehirleri diğerlerinden daha şanslı(!). İyi ki ve neyse ki Adıyaman'da işler kısmen daha yolunda ama keşke Hatay için de aynı olsa...

Son söz; 12. günde bulduğum Güney'in mıkna-tısı şimdi benim buzdolabımda, diğer küçük arkadaşlarımla birlikte yan yana duruyor, çünkü gönlüm onu bir enkazın önünde bırakmaya el vermedi. Ve ben bir yıldır hala Güney'e ne olduğunu merak ediyorum.

KADIN HEKİM OLMAK

Rumuz: Emziren doktor

Doğumdan sonra işe başladığımda bebeğim 10 aylıktı. Hala emiyordu. Süt iznim vardı. Süt izni dediğimiz de zaten günde bir buçuk saat. İstanbul'da yaşayıp da eve gidip gelmek zaten tüm zamanın yolda geçmesi demek. Neyse en azından öğlen bir kere sütün sağılması gerekiyor ama nerede? Zaten bir tane uzman odası var, onda da öğle arası en az yedi sekiz kişi oluyoruz. Tabii bir de süt sağma makinam var, taşınması bir dert çıkarması bir dert. Her gün kendime sütü sağlamak için yer aramak ayrı bir dert, boş hasta odası varsa kapının arkasına koltuğu çekip sağlamak en rahatı ama ya yoksa... Penceresiz, havasız, kapısı her an açılabilir, oda bile denilemeyecek yerler... Neyse şimdi hatırlamak bile canımı sıktı...

Rumuz: Cerrah

Ameliyathaneler, erkekliğin kalesi gibi. Formalar büyük beden, terlikler büyük numara. Bekleme odasında bacaklar açık oturan ve aşırı eril bir dille konuşan bir sürü adam. Bir de, 'Kadın arkadaşçığımız da ameliyat mı yaparmış' edasıyla atılan bakışlar

Rumuz: Mansplaining

Erkeklerin, karşılarında kadınlar olduğunda onlara en iyi bildikleri şeyleri bile öğretmeye çalıştıklarına tanık olmuşuzdur. Bu bazen hayatında bir defa ayna silmiş bir erkeğin ayna silmenin püf noktalarını anlatması, bazen kırk yılda bir yemek yaptığında yıllardır bu işi üstlenen kadına yemek yapmayı öğretmesi, bazen de işyerlerimizde uzmanı olduğumuz alanlarda bize alanımızın anlatılması olarak karşımıza çıkar. Her insan karşısındaki kişinin bilgi ve tecrübesini tartmadan, onu da kendi bildikleriyle sınırlı görme hatasına düşebilirse de, erkekler egemenliklerinin verdiği güvenle karşılarında bir kadın olduğunda ondan daha iyi olduklarını otomatik olarak varsayabiliyor. Kadınlardan daha mütevazı ve nazik olmalarının beklenmesi de bu iletişim biçiminde etkili. Geçenlerde laboratuvar da bir testi değerlendirirken plaktaki noktaların kandaki maddeler ile kitteki maddelerin birleşmesinden kaynaklı olduğu bana öğretildi. 'Siz de biliyorsunuzdur herhalde' diye biten cümleden sonra kendimi yine aynı yerde buldum: öfke ve ne anlatsam ben şimdi suskunluğu. 'Karşımızdaki kişinin bilgisini kendi bildiklerimizle sınırlı sanırsanız hele bir kadınsa ama öyle olmayabilir değil mi' dedim öfkemi kontrol ederek. Yine nazik ve mütevazı olmaya çalışarak.

Amfiden: Tıp Öğrencileri Kolu'ndan Kadınların

Erkek egemenliği; kadın bedeninin ve emeğinin erkek tarafından sömürülmesine dayanan toplumsal bir örgütlenme düzenidir. Aile içinden toplumsal yaşama kadar yaşamımızın her alanında yer edinmiş erkek egemen zihniyet bilimde ve dolayısıyla modern tıpta da karşımıza çıkıyor. Kadın tıp öğrencileri olarak; fakülteye başladığımız andan mezun olana kadar kampüste, yurtlarda, amfilerde ve hastanelerde ataerkiden 'payımıza düşeni' alıyoruz. Sınıflarımızda ve hastanelerimizde şiddete açık bir biçimde eğitimimizi sürdürmeye çalışıyoruz. Eğitim dediğimiz de; erkek egemen kapitalist sistemin kadını görünmez kıldığı, insanı erkek üzerinden tanımlayan müfredattan ibaret. Anatomi dersine girdiğimizde bizi beyaz bir erkek bedeni karşılıyor, hemen yanında kadın üreme sistemi organları. Tıp eğitimi boyunca sadece üreme organlarıyla yer edinebilmiş kadınlar, erkek bedeninin yanında temsiliyetten öteye geçemiyor. Tıp bilimi; kadınların sanki sadece üreme sağlığıyla ilgileniyor, sağlıklı kadını doğurganlığı üzerinden tarif ediyor. Kliniğe geçtiğimizde ise kadın hekimlere 'uygun' uzmanlık alanları dayatılıyor çünkü kadının ana görevinin annelik olduğu kabul ediliyor. Bunların yanında maruz kaldığımız taciz, şiddet, mobbing; fikirlerimizin değersizleştirilmesi veya görünmez kılınması da cabası. Tüm bunlar bir yana, biliyoruz ki kadınların mücadelesinin tarihi de erkek egemenliğinin tarihi kadar köklü ve güçlü. Ataerkiye karşı mücadelemiz, dayanışmamız ve örgütlülüğümüz var. Var olmaya da devam edecek.

FRANSA, KÜRTAJ HAKKINI ANAYASAYLA GÜVENCE ALTINA ALAN İLK ÜLKE OLABİLİR

Fransa'da Ulusal Meclis, kürtaj hakkını anayasal güvence altına alan yasa tasarısını kabul etti. Ulusal Meclis'te yapılan oylamada tasarı için 493 "evet", 30 "hayır" oyu çıktı. Tasarının 28 Şubat 2024'te Senato'da bir kez daha oylanması gerekiyor. Söz konusu tasarı, ABD'de kürtaj haklarının geri alınmasına yönelik girişimlerin ardından Cumhurbaşkanı Emmanuel Macron tarafından son seçimler öncesi düzenlenen kampanyada vaat edilmişti.

DÜNYA'DAN HABERLER

HPV AŞISI OLAN KADINLARDA AŞININ ARDINDAN RAHİM AĞZI KANSERİ VAKASI TESPİT EDİLMEDİ

İskoçya Halk Sağlığı Kurumunun (PHS) Strathclyde ve Edinburgh Üniversiteleri ile işbirliği içinde yaptığı heyecan verici yeni bir çalışma, İskoçya'da 2008 yılında başlayan HPV'ye karşı rutin aşılama programı sonucunda, 12-13 yaşlarında insan papilloma virüsü (HPV) aşısı olmalarını takiben, tam aşılanmış kadınlarda rahim ağzı kanseri vakasının tespit edilmediğini gösteriyor.

<https://publichealthscotland.scot/news>

Kadın hekimler talepleriyle seçimlere katılıyor

Cemile Özdemir

Kadın hekimler hem özel hayatlarında hem de iş hayatında toplumsal cinsiyet eşitsizliğinden kaynaklı sorunlar yaşar. Yakın ilişkileri, ev içi sorumlulukları, çocuk doğurma ve yetiştirme süreçleri, mesleki ve örgütlenme çalışmalarına katılmalarında bu eşitsizlik gözle görülür hale gelir. Bu sebeple hekimliğe adım atmamızdan itibaren eğitim ve iş hayatına dahil olan kadın hekimleri değerlendirmeye ve sorunlarını saptamaya yönelik sözler söyleyecek erkek meslektaşlarımızdan önce bizlerin söyleyecekleri olmalı.

Tam da meslek odamızın seçim sürecinde, ezberlenmiş beylik sözler değil, hayata geçen değerlere bakalım istiyoruz. Yoksa sorunlarımızı bilmeden çiçekler vaat ederek bir araya gelen erkeklerin yönetirken kadınları ne kadar hatırladığını iyi biliriz. Meslek odasını yürütmeye aday olanların "ayinesi işi" olmalı, aday listelerinin oluşturulmasından başlayarak... İşte bu yüzden kadın hekimler olarak öncelikli meselelerimiz, taleplerimiz var:

-Her türlü şiddetten arınmış çalış-

ma ortamları,

-Toplumsal cinsiyet, cinsiyet kimliği, cinsiyet ifadesi, cinsel yönelimle ilgili hak temelli ortaklaşmalar sağlanması, çalışma ortamlarında yaşama geçirilmesi

-Tüm çalışma ortamlarında cinsiyetçi şiddete karşı tutum ve politika belgelerinin oluşturulması, uygulanması, gerçekçi mücadele...

-Cinsel Şiddeti Önleme ve Toplumsal Cinsiyet Eşitliğini Destekleme Biriminin varlığına, önemine, sürdürülmesine duyulan ihtiyacın vurgulanması, birimle ilgili haberdarlığın artırılması, başvuru yollarının duyurulması, etkin işletilmesi

-Çalışma ortamında, meslek örgütünde, uzmanlık derneğinde kadınların aktif yer almasını destekleme, yönetici kadınların artmasının önündeki engellerin kaldırılması,

-Hem anneler hem de babalar için çalışma ortamında kreşlerin yaygınlaşması, emzirme odalarının yapılması, bilimsel kongrelerde çocuk bakımı ve oyun alanlarının sağlanması,

-Tıbbın uygulama ve terminoloji-

sinde cinsiyetçi dil kullanımının önüne geçmek, cinsiyet ayrımcı yaklaşımları ortadan kaldırmak için tıp eğitiminin her aşamasında ilgili derslerin, seminerlerin verilmesinin sağlanması,

-Üniversitelerdeki kadın çalışmaları uygulama ve araştırma merkezlerinin desteklenmesi,

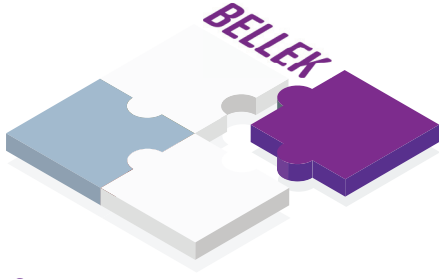
-Tıp fakültelerinde toplumsal cinsiyet eşitliğini desteklemeye yönelik uygulamalar planlanması ve yürütülmesi,

-TTB'de, odalarda toplumsal cinsiyet eşitliği atölye ve çalışmaları yapılarak erkeklerin de katılımının sağlanması, bu çalışmalarda erkeklik tartışmalarının yürütülmesinin gündeme getirilmesi.

-Toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanması için, her çalışılan kurumda hak ihlali başvurularını değerlendirme amaçlı kadın ağırlıklı, yaptırım gücü olan birimler oluşturulması,

-Kadın sağlığına yönelik politikalar geliştirilmesi ve bunun için mücadele kaynaklarının olgunlaştırılması

Devamı sonraki sayıya...

İstanbul Tabip Odası Kadın Komisyonu tarihimizden

Lale Tırtıl

İstanbul Tabip Odasında ilk kez 1992 yılında "Tabibeler" grubu oluşsa da 2006 yılında Kadın Komisyonu kuruldu. Hem çalışma alanında hem de Tabip Odası ve TTB'de örgütsel alanda kadın hekim olmanın anlamlarını tartışmak, kadınların katılımını artıracak mekanizmaları kurmak hedefleniyordu. Kadın sağlığı alanında tıbbın egemen ataerkil bakışını sorgulamak, tıbbi uygulamalarda kadını ve kadına özgü sağlık sorunlarını görünür kılmak, kadının sağlık ve güvenlik politikalarından dışlanmasına karşı mücadele etmek, kadın emeğini görünür kılma mücadelesine katkı-

da bulunmak, bir halk sağlığı sorunu, kadın bedenini, cinselliğini, emeğini denetleme aracı ve patriarkal kapitalizmin en önemli silahı olan "kadına yönelik şiddet" konusunu gündemde tutmak çalışmaların amacı oldu. İlk çalışmalar şiddet konusunda yoğunlaştı.

Çalışma yöntemlerinde alışılan komisyon başkanlığı yerine çalışma dönemi yürütücü üyeleri seçilir. Tüm üyelerin eşit ve özgür biçimde çalışmalara katılmasına amaçlanır; yaş, kıdem, uzmanlık ve diğer hiyerarşilerden uzak, birbirini güçlendiren ve destekleyen ilişkiler gözetilir. Birlikte üretme ve öğrenme

pratiklerinin yaratıcı enerjisi komisyonun çalışma verimliliğine de yansımaktadır.

"Hekimlik bir bütündür, kadın hekim ayrıştırıcı bir tanımdır" söylemine karşı kadınların kendi özgünlüğünün o bütünün içinde nasıl yok sayıldığına ilişkin deneyimlerimizi aktarırdık; basit giyim gereksinimleri bile erkeklerle göre şekillenirdi, kadınlara özgü beden, numara yerine erkek kalıplarını giyinirdik. Bugün hala doğurganlık cerrahi branş seçiminde belirleyici olur ve kadınlar cerrahi branşlarda sadece kadın oldukları için klinik içi baskıya, şiddete maruz kalmaktadır.

Sağlıkta Kadın Platformu kuruldu

"Türkiye'de tüm sektörlerde istihdam edilen kadın oranı %28'ken sağlıkta %55'tir."

Çağrı metnimizden: "Türkiye'de sağlıkta dönüşüm programı çalışan kadın emeği ile aynı zamanda karşılıklı ödenmeyen ama günlük ve ideolojik yeniden üretimin temeli olan kadın emeğinin değersizleşmesine neden olmuş, bu iki alanın çatışmalarını artırarak kadınların sağlığını ve sağlık çalışanı kadınları olumsuz etkilemiştir.

İstanbul Tabip Odası ve Kadın Komisyonu olarak 2006 yılından bugüne değin sürdürdüğümüz çalışmalarda da yapmaya çalıştığımız gibi; bugünden sonrası için de sağlık alanında kadın çalışanların farkındalıklarını artırmayı amaçlayan, ortak alanlarda ortak sorunlar konusunda destekleyici çözüm önerilerini birlikte üretebilmenin olanaklarını arayan zeminde kadınların

sağlığını, kadın sağlık çalışanlarının sağlığını ve sağlıklı olma halini güçlendirmek ve süregen kılmak amacıyla bir araya gelmeyi hayal etmekteyiz.

Sağlık meslek alanında çalışan kadınları buluşturmak amacıyla 10 Şubat 2024 Cumartesi günü saat 18.00'de kokteyl ve forum etkinliğine katılmak üzere kuru-

munuzun varsa kadın komisyon/ çalışma grubu/ görev grubu, değilse yönetim kurulu düzeyinde kadın üyelerinizi ve/veya aktivistleri odamız Çağaloğlu bürosuna bekliyoruz."

İstanbul Tabip Odası Yönetim Kurulu

İstanbul Tabip Odası Kadın Komisyonu

İstanbul Tabip Odası Kadın Komisyonu Yayınıdır

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Feray Kaya Yayın Kurulu: Şahika Yüksel • Lale Tırtıl • Suzan Saner • Hatıra Topaklı • Pınar Bekdemir • Cemile Özdemir
Kapak İllustrasyonu: Pınar Bekdemir

İletişim: itokadinhekim@gmail.com